Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

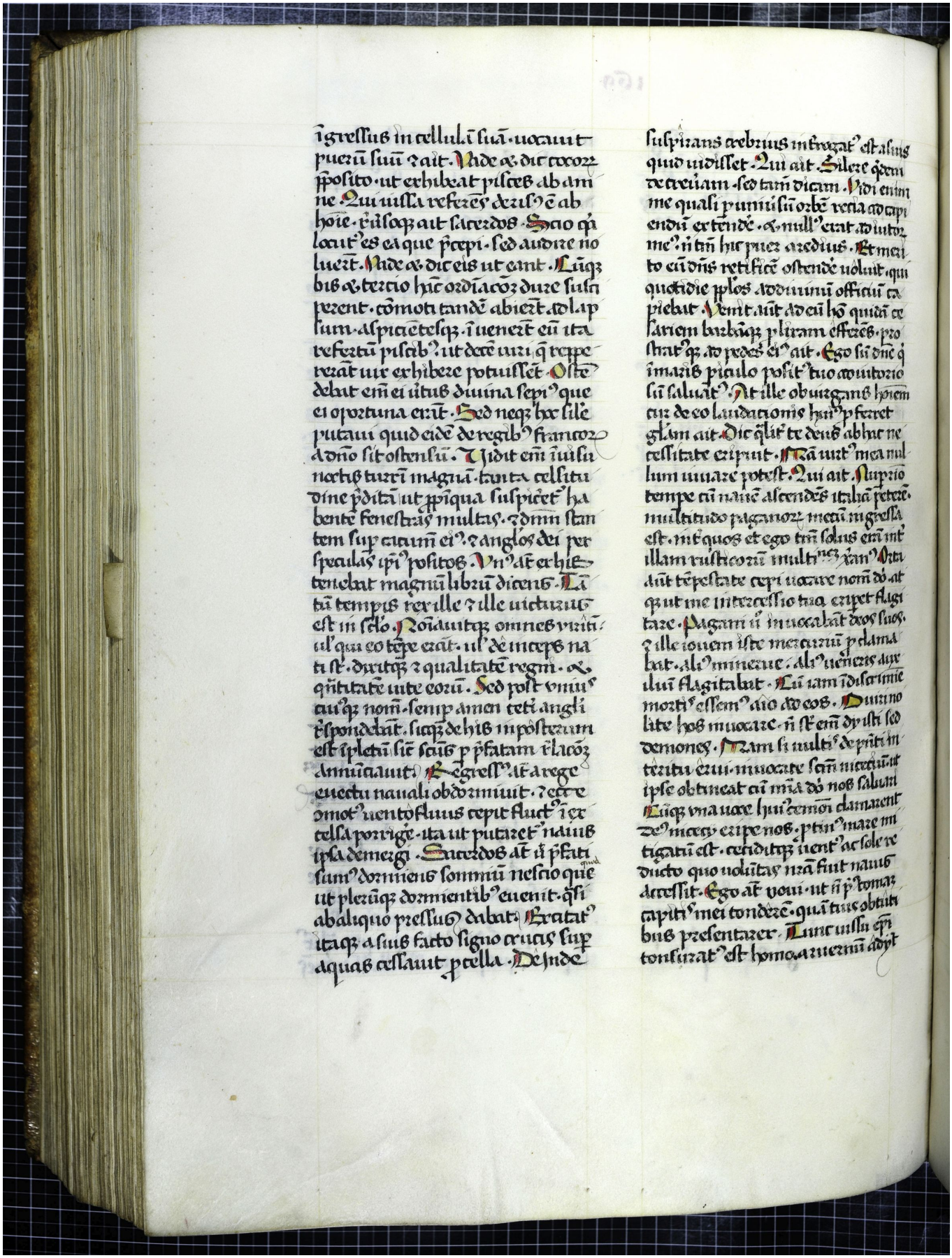

ingressus in cellulam suam. uocauit
puerum suum et ait. Vade et dic coco
preposito. ut exhibeat pisces ab am
ne. Qui nulla referens excusationem ab
hoc. iussoque ait sacerdos. Scio qui
locutus es ea que precepi. sed audire no
luerit. Vade et dic eis ut eant. Cumque
bis et tertio hoc ordinatione dure suscipe
rent. commoti tandem abierunt. ad lac
cum. aspicientesque inuenerunt eum ita
refertum piscibus. ut decem uiri quinque
retinere uix exhibere potuisset. Oste
debant eum ei uirtus diuina sepius que
ei opportuna erant. Sed neque hoc sile
putauit quod eidem de regibus francorum
a domino sit ostensum. Vidit enim iuuenem
uestibus turpem magnam tantam cellitu
dine peditam ut propiquam suspicere ha
bentem fenestras multas. et domum stan
tem super eiusdem et angelos dei per
speculas ipsi positos. Vnde et hic
tenebat magnum librum dicens. Ta
tum temporis rex ille et ille uiciuus
est in celo. Nouiantque omnes uiri
uel qui eo tempore erant. uel de initio na
tus est. diuitiis et qualitate regni. et
quantitate uite eorum. Sed post omnis
eius quoque nomen semper amen reti angli
respondebant. sicque de his in posterum
est impletum sicut sanctus prefatam relaxo
annuiauit. Egressus ab a rege
cuectu nauali obdormiuit. et ecce
omnes uentos fluuius cepit fluctus in
tempestas porrigere. ita ut putaret navis
ipsa demergi. Sacerdos autem ut pfuti
sum dormiens somnum nescio quem
ut plerumque dormientibus euenit. qui
ab aliquo pressus dabat. Expuatus
itaque a suis facto signo crucis sup
aquas cessauit procella. Deinde
suspirans crebrius interrogat est a suis
quod uidisset. Qui ait. Silere quem
de re uiam. sed tamen dicam. Vidi enim
me quasi pyramisum orbem terra ad capi
endum extendere. et nullum erat ad intro
mittendum nisi tum hic puer accedius. Et mer
to eum dominus retificem ostendere uoluit. qui
quotidie plures addiuinum officium ex
piebat. Venit. aut ad eum homo quidam ce
sariem barbamque pilosam efferens. pro
stratus que ad pedes eius ait. Ego sum dum q
imaris periculo positus tuo adiutorio
sum saluatus. At ille oburgans hominem
cur de eo laudationis hymnum preferret
gloriam ait. Dic quis te deus abhuc ne
cessitate eripiat. Nam uirtus mea nul
lum iuuare potest. Qui ait. Superio
tempore cum nauem ascendens italiam peterem
multitudo paganorum mecum ingressa
est. inter quos et ego tum solus eram inter
illam rusticorum multitudinem. Ora
uit tempestate cepi uocare nomen domini. at
que ut me intercessio tua eripet flagi
tare. Pagani ui inuocabant deos suos.
et ille iouem iste mercurium pclama
bat. alii minerue. alii uenereis aure
lium flagitabat. Cum iam idolorum me
mortis essem. ait ad eos. Quid no
bis hos inuocare. nisi est eum dyrisi sed
demones. Nam si multi de pariti in
tentu eius inuocate sam meretur ut
ipse obtineat cum mea domino nos saluum
Cumque una uoce hymnum clamauerunt
de mecum eripe nos. ptin mare im
tigatum est. et ecce uentus ut
dicto quo uolitas nra fuit navis
accessit. Ego autem voui. ut si pomar
capitis mei tondere. quam tunc obtuli
bus presentarem. Tunc unum epi
tonsuratus est homo a uerum adipt